

СПІВВІДНОШЕННЯ НОРМ ФІНАНСОВОГО ТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА У КОНТЕКСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Шпомер А. І.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри публічного та приватного права
Національний університет «Чернігівська політехніка»
вул. Шевченка, 95, Чернігів, Україна
orcid.org/0000-0003-0792-5797
alla3000@ukr.net*

Ключові слова: публічні закупівлі, фінансове право, адміністративне право, бюджетне право, державний фінансовий контроль, ефективність, прозорість, законність.

Стаття присвячена комплексному аналізу правового регулювання публічних закупівель через призму взаємодії норм фінансового та адміністративного права. Автор обґрунтовує, що публічні закупівлі є складним міжгалузевим інститутом, ключовим для забезпечення ефективного, прозорого та добросовісного використання публічних коштів.

Центральне місце в дослідженні посідає фінансово-правова природа закупівель. Акцентується, що їхня сутність визначається джерелом фінансування – бюджетними коштами (державного чи місцевих бюджетів). Це вводить закупівлі до сфери регулювання фінансового, а саме бюджетного права, яке виступає основою, або «каркасом» для цього процесу. Фінансове право встановлює принципи цільового використання, фінансової дисципліни та реалізує контрольну функцію, що є імперативними вимогами для всіх учасників закупівельного процесу. Водночас, у роботі підкреслюється, що адміністративне право виконує роль інструменту, який регламентує конкретні процедури та управлінські дії. Адміністративні норми деталізують порядок проведення торгів, вибір їх виду, оголошення, кваліфікацію учасників та оскарження. Це дозволяє забезпечити законність, об'єктивність та рівність умов, що є критичним для запобігання корупції та неефективного використання ресурсів.

Дослідження підкреслює критичну синергію та нерозривний зв'язок між цими двома галузями права. Порушення адміністративних процедур (наприклад, дискримінаційні умови торгів) неминуче призводять до фінансових наслідків (неефективне витрачання коштів). Така взаємодія забезпечує комплексний контроль: фінансовий контроль перевіряє законність витрат, а адміністративний – законність процедур.

У висновках наголошується на необхідності комплексного підходу до правового регулювання публічних закупівель. Лише всебічний аналіз та врахування норм обох галузей права дозволяють уникнути правових конфліктів, забезпечити стабільність, зміцнити довіру учасників та сприяти сталому розвитку державних інститутів та економіки в цілому.

THE CORRELATION BETWEEN THE NORMS OF FINANCIAL AND ADMINISTRATIVE LAW IN THE CONTEXT OF PUBLIC PROCUREMENT REGULATION

Shpomer A. I.

*Candidate of Legal Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Public and Private Law
National University “Chernihiv Polytechnic”
Shevchenko str., 95, Chernihiv, Ukraine
orcid.org/0000-0003-0792-5797
alla3000@ukr.net*

Key words: *public procurement, financial law, administrative law, budget law, state financial control, effectiveness, transparency, legality.*

This article is dedicated to a comprehensive analysis of the legal regulation of public procurement through the lens of the interaction between financial and administrative law. The author argues that public procurement is a complex, intersectoral institution, crucial for ensuring the effective and transparent use of public funds.

The central focus of the research is the financial and legal nature of procurement. It is emphasized that its essence is determined by its source of financing—state or local budget funds. This automatically places procurement within the scope of financial law, specifically budget law, which acts as the «framework» for this process. Financial law establishes the principles of targeted use, financial discipline, and control, which are imperative requirements for all participants in the procurement process.

At the same time, the paper highlights that administrative law serves as the tool that regulates specific procedures and administrative actions. Administrative norms detail the rules for conducting tenders, selecting the type of procedure, making announcements, qualifying participants, and filing appeals. This ensures legality, objectivity, and equal conditions, which is critical for preventing corruption and the ineffective use of resources.

The study underscores the critical synergy and indissoluble link between these two branches of law. Violations of administrative procedures (e.g., discriminatory tender conditions) inevitably lead to financial consequences (ineffective use of funds). This interaction ensures comprehensive control: financial control verifies the legality of expenditures, while administrative control verifies the legality of procedures.

The conclusion emphasizes the necessity of a holistic approach to the legal regulation of public procurement. Only a comprehensive analysis and consideration of the norms of both branches of law can help avoid legal conflicts, ensure stability, strengthen the trust of participants, and contribute to the sustainable development of state institutions and the economy as a whole.

Постановка проблеми. Правове регулювання публічних закупівель в Україні – це складна, динамічна система норм, що охоплює широкий спектр суспільних відносин, пов’язаних із витрачанням публічних коштів. Її головна мета – забезпечити ефективне, прозоре та добросовісне придбання товарів, робіт і послуг для потреб держави та територіальних громад. Публічні закупівлі за своєю суттю є міжгалузевим інститутом, що зумовлює їх регулювання нормами різних галузей права, зокрема, фінансового та адміністративного.

Фінансово-правове регулювання публічних закупівель – це не просто частина загального правового регулювання, а його особливий різновид, що виділяється своїм предметом, методом та метою. Його унікальність полягає у фокусі на публічних фінансах, їхньому русі та контролі за ними в процесі придбання товарів, робіт та послуг для державних та суспільних потреб.

Фінансово-правове регулювання публічних закупівель не існує у вакуумі. Воно тісно взаємодіє та співвідноситься з іншими галузями права. Зокрема, співвідношення фінансового та адміні-

стративного права є важливим для регулювання правових відносин у цій сфері. Розуміння цього співвідношення дозволяє правильно застосовувати законодавство у сфері публічних закупівель. Комплексний аналіз і врахування співвідношення норм цих галузей права сприяє сталому, прозорому й ефективному здійсненню публічних закупівель, що є ключовим для розвитку державних інститутів і економіки в цілому.

Дослідження співвідношення фінансового та адміністративного права у контексті публічних закупівель є дуже актуальним. Воно дозволяє розглянути взаємозв'язок між законодавством, яке регулює фінансові аспекти, зокрема витрати та контроль над ними, і правовими нормами адміністративного права, що стосуються публічних закупівель. Таке дослідження може сприяти розвитку ефективної системи контролю за використанням державних коштів у процесі публічних закупівель, а також виявленню можливих ризиків порушень антикорупційного законодавства.

Метою дослідження є визначення співвідношення застосування норм фінансового та адміністративного права у контексті публічних закупівель, комплексний аналіз та систематизація взаємозв'язків та взаємовпливів норм цих галузей права, які регулюють процес публічних закупівель, для забезпечення ефективності, прозорості та законності використання публічних фінансів.

Завдання дослідження співвідношення фінансового та адміністративного права, що регулюють публічні закупівлі, впливають з поставленої мети є конкретними кроками для її досягнення. Основними завданнями цього дослідження є: аналіз теоретичних засад співвідношення фінансового та адміністративного права; визначення правової природи публічних закупівель; виявлення сфер перетину та взаємодії норм фінансового та адміністративного права; виокремлення суперечностей або відсутності чіткого регулювання на стику цих галузей права у сфері публічних закупівель. Виконання цих завдань дозволить досягти поставленої мети дослідження та сформулювати цілісне уявлення про правову природу публічних закупівель та оптимальні шляхи їх правового регулювання нормами фінансового та адміністративного права.

Питання співвідношення фінансового та адміністративного права у контексті публічних закупівель є не тільки актуальним, але і складним, оскільки публічні закупівлі є мультидисциплінарним інститутом. В Україні цьому питанню приділяється значна увага науковців з різних галузей права, зокрема фінансового та адміністративного.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження питань бюджетного процесу, державних фінансів, бюджетного права здійснюють

фахівці з фінансового права такі, як Т.І. Єфіменко, І.Я. Закоморна, Л.К. Воронова, В. М. Новаковець, Н.П. Кучерявенко, Д.О. Гетьманцев та інші. Їхні роботи закладають основу розуміння фінансово-правової природи використання публічних коштів у закупівлях. Науковці з адміністративного права – О.В. Кузьменко, О.М. Бандурка, Ю.П. Битяк, В.Б. Авер'янов досліджують адміністративні процедури, державне управління, адміністративну відповідальність. Публічні закупівлі значною мірою регулюються адміністративними нормами щодо процедур проведення торгів, оскарження, діяльності контролюючих органів. Особливо варто відзначити науковців які займаються питаннями публічного адміністрування та державного управління у контексті ефективності використання бюджетних коштів у всіх сферах, включно з публічними закупівлями – Г.В. Атаманчук, В.М. Князєв, В.Я. Малиновський.

Виклад основного матеріалу. Регулювання публічних закупівель нормами фінансового і адміністративного права є дуже важливим аспектом для забезпечення прозорості, ефективності та дотримання законності в цьому процесі. Норми фінансового права визначають правила використання фінансових ресурсів держави, включаючи управління бюджетом, контроль за витратами та фінансову відповідальність. Норми адміністративного права визначають процедури та права учасників публічних закупівель, контролюють дотримання законності та запобігають корупції. Застосування цих норм сприяє створенню прозорого та конкурентного середовища для проведення публічних закупівель, а також робить процес більш ефективним та дієвим.

Належна взаємодія норм фінансового та адміністративного права в публічних закупівлях є критично важливою для забезпечення:

- законності, що гарантує відповідність всіх етапів чинному законодавству та запобіганню порушенням і корупції;
- гармонізації та прозорості, що створює цілісну правову систему, яка спрощує тендерні процедури, їх контроль, сприяючи прозорості й конкуренції;
- ефективності бюджетних витрат, що допомагає раціонально управляти фінансами, планувати та контролювати цільове використання коштів під час публічних закупівель;
- уникнення правових конфліктів, що забезпечує стабільність правового середовища, запобігаючи суперечностям у регулюванні;
- комплексного регулювання правовідносин, що дозволяє охопити всі аспекти складних закупівельних відносин, від регулювання до фінансового контролю;

– зміцнення довіри та захисту учасників, що досягається встановленням чітких правил для всіх сторін, забезпечуючи справедливість та захист прав.

Фінансово-правова природа публічних закупівель полягає у тому, що вони здійснюються за рахунок бюджетних коштів (державного чи місцевих бюджетів) або коштів державних/комунальних підприємств та установ. Це автоматично вводить закупівлі до сфери регулювання фінансового права, зокрема його підгалузі – бюджетного права.

В. М. Новаковець дійшла висновку, що державні закупівлі пропонується розглядати у вузькому та широкому розумінні. У вузькому (з фінансово-правової точки зору) – як специфічний інструмент фінансово-правового регулювання правовідносин щодо формування, раціонального розподілу та ефективного використання публічних фондів коштів, що застосовується у процесі реалізації публічного інтересу при придбанні товарів, робіт і послуг за публічні кошти; у широкому – як публічні закупівлі – сукупність суспільних правовідносин, що виникають у процесі задоволення замовником публічних потреб у товарах, роботах і послугах за публічні кошти у порядку, встановленому законодавством України [1, с. 193].

Бюджетне право як складова фінансово-правового регулювання є фундаментальним для публічних закупівель тому, що переважна більшість публічних закупівель здійснюється за рахунок бюджетних коштів (державного та місцевих бюджетів). Публічні закупівлі є етапом виконання бюджету за видатками, що означає – кошти, передбачені в бюджеті на певні цілі (закупівля медикаментів, будівництво доріг, отримання послуг), реалізуються саме через процедури публічних закупівель.

Можливість проведення закупівлі прямо залежить від наявності та обсягу бюджетних асигнувань, виділених головному розпоряднику бюджетних коштів і доведених до розпорядників нижчого рівня. Планування закупівель здійснюється на підставі бюджетних призначень, відображених у кошторисах та планах використання бюджетних коштів.

Норми бюджетного права імперативно вимагають цільового використання бюджетних коштів. У контексті закупівель це означає, що кошти, виділені на певну закупівлю (наприклад, придбання шкільного автобуса), не можуть бути використані на інші потреби. Дотримання бюджетної дисципліни є обов'язковим для всіх учасників закупівельного процесу. Будь-які дії, що призводять до перевищення бюджетних асигнувань або неефективного використання коштів, є порушенням бюджетного законодавства.

Бюджетне право також реалізує контрольну функцію, а саме регулює державний фінансовий

контроль. Бюджетне право визначає засади державного фінансового контролю, який включає контроль за дотриманням бюджетного законодавства у сфері публічних закупівель. Державний фінансовий контроль у сфері публічних закупівель є публічні фінанси, що належать державі, а також управлінські дії, які вчиняються при формуванні, розподілі, володінні, та використанні зазначених ресурсів [2, с. 100].

Т. А. Жадан визначає державний фінансовий контроль як сукупність форм, методів та інструментів контролю, за допомогою яких органи державного фінансового контролю одержують інформацію про фактичний стан справ щодо процесів формування, розподілу і використання державних фінансових ресурсів на всіх рівнях державного сектору економіки, порівнюють отримані дані з цільовими або нормативними вимогами, визначають розміри і причини виявлених відхилень, вживають заходи, спрямовані на їх усунення, недопущення та попередження у майбутньому, з метою підвищення ефективності підготовки, прийняття та реалізації управлінських рішень у сфері управління державними фінансовими ресурсами [3, с. 166].

Органи державного фінансового контролю (наприклад, Державна аудиторська служба України) перевіряють законність, доцільність та ефективність витрачання бюджетних коштів через закупівлі. В рамках бюджетного контролю проводиться аудит ефективності використання бюджетних коштів, що включає оцінку результативності та економності здійснення публічних закупівель.

Бюджетний кодекс України є основним нормативно-правовим актом бюджетного права. Він встановлює загальні правила формування та використання бюджетних коштів, які є вихідними для Закону України «Про публічні закупівлі». Жодна закупівля не може бути проведена без дотримання вимог Бюджетного кодексу.

Закон України «Про публічні закупівлі» є спеціальним актом у сфері закупівель і містить значну частину адміністративно-правових норм, він водночас є інструментом реалізації норм бюджетного права. Цей закон деталізує процедури, які забезпечують виконання бюджетних видатків відповідно до принципів фінансового права (ефективність, прозорість, доброчесність).

Таким чином співвідношення фінансового права та бюджетного права у контексті публічних закупівель є співвідношенням цілого і його найважливішої частини. Бюджетне право надає правову основу для формування та використання публічних коштів, створюючи «каркас» для здійснення закупівель. Фінансове право в цілому охо-

плює ширший спектр фінансових відносин, але саме бюджетне право є тим інститутом фінансового права, який безпосередньо і в першу чергу регулює процеси, пов'язані з виділенням та витрачанням бюджетних коштів у сфері публічних закупівель. Таким чином, публічні закупівлі є однією з ключових форм реалізації бюджетного процесу на стадії виконання видатків, і їх правове регулювання є синтезом загальних принципів фінансового права та конкретних норм бюджетного законодавства.

Публічні закупівлі також мають виражену адміністративно-правову складову, оскільки реалізуються у межах відносин, врегульованих нормами адміністративного права. Такі норми впливають на діяльність і поведінку суб'єктів та об'єктів публічного управління, що сприяє формуванню стабільних правових зв'язків владного характеру. Вони визначають зразки належної поведінки адресатів від імені держави, встановлюючи обов'язкові для виконання приписи, які закріплюють взаємні права та обов'язки сторін. У вузькому значенні адміністративно-правові відносини становлять суспільні зв'язки, які регламентуються адміністративно-правовими нормами. Об'єктами цих відносин можуть бути як матеріальні, так і нематеріальні цінності, що мають суспільне значення, а також дії учасників публічного управління, пов'язані з такими цінностями.

К.Ю. Хусанова обґрунтовує необхідність застосування методу адміністративного (публічного) права у сфері закупівель такими обставинами:

- порядок здійснення закупівель визначається на законодавчому рівні шляхом прийняття;
- відповідних нормативно-правових актів, тобто встановлення приписів, дозволів та заборон;
- здійснення фінансового регулювання торгово-економічних відносин є державною функцією;
- закупівля товарів, робіт та послуг за державні кошти здійснюється з метою забезпечення державних потреб;
- регулювання цих відносин викликане обов'язковістю керованості за процесами руху коштів державного та місцевих бюджетів;
- здійснюється управління матеріальними потоками;
- забезпечується контроль за видатками [4, с. 119].

З точки зору державного управління О. А. Сидоренко розглядає державні закупівлі як «складову механізму державного регулювання» [5, с. 90].

Вважається, що публічні закупівлі є частиною державного управління, реалізацією публічної функції держави щодо забезпечення власних потреб та потреб суспільства, що є основною ознакою адміністративного права. М. Г. Борщ

робить висновок, що публічні закупівлі – це одна з форм державної діяльності в межах регуляторної політики, регламентований в законодавстві процес придбання уповноваженими суб'єктами з боку держави, тобто замовниками, матеріальних ресурсів (товарів, робіт і послуг) для економічного приросту й забезпечення діяльності та державних потреб, а також територіальних громад, що відбувається за публічні кошти з найбільшою ефективністю й мінімальними витратами за заздалегідь проголошеними правилами й умовами на основі конкурсу, враховуючи засадничі принципи добросовісної конкуренції (6, с. 205).

Весь процес публічних закупівель (від планування до укладення договору) регулюється нормами адміністративного права як чітко визначена адміністративна процедура. Це включає:

- планування закупівель, що включає встановлення потреб, очікуваної вартості, визначення предмету закупівлі;
- організація та проведення торгів включає вибір виду процедури (відкриті торги, спрощені закупівлі тощо), оголошення, кваліфікація учасників, оцінка пропозицій, визначення переможця – все це є адміністративними діями;
- встановлення повноважень, порядок прийняття рішень та контрольних функцій уповноважених та контролюючих органів у сфері публічних закупівель;
- оскарження процедур закупівель, що є типовою адміністративною процедурою.

Адміністративні процедури є інструментом реалізації фінансових функцій. Законодавство про публічні закупівлі, що має адміністративно-правову природу (наприклад, Закон України «Про публічні закупівлі»), по суті, є деталізацією та механізмом реалізації норм бюджетного права щодо витрачання публічних коштів. Таким чином, фінансове право визначає правову основу для виділення та використання коштів, то адміністративне право регламентує порядок реалізації цих видатків через конкретні процедури закупівель.

Фінансовий контроль публічних закупівель часто здійснюється шляхом перевірки дотримання адміністративних процедур закупівель. Порушення адміністративних процедур (наприклад, неправомірне обрання процедури, дискримінаційні умови) можуть мати прямі фінансові наслідки (неефективне використання коштів, збитки). Об'єктом як фінансового, так і адміністративного контролю у закупівлях є дотримання законності та ефективності використання публічних коштів.

Таким чином, норми фінансового права та адміністративного права взаємодіють між собою у сфері публічних закупівель. Така взаємодія відбувається при плануванні закупівель. Замовниками у публічних закупівлях переважно

виступають органи державної влади, органи місцевого самоврядування, державні та комунальні підприємства, установи, організації, що є суб'єктами публічного адміністрування. Замовник має фінансово-правове зобов'язання (наявність бюджетних асигнувань) та адміністративно-правове зобов'язання (розробка річного плану закупівель). Така ж взаємодія прослідковується у випадку, коли учасник публічних закупівель виявив дискримінаційні умови (адміністративно-правове порушення), він звертається до АМКУ (адміністративний орган), чиє рішення може вплинути на подальше використання бюджетних коштів (фінансовий аспект). Крім того, за порушення фінансової дисципліни (нецільове використання коштів) може настати фінансова відповідальність, а за порушення процедури закупівлі (наприклад, незабезпечення належної конкуренції) – адміністративна відповідальність. Часто одне й те ж діяння може містити ознаки обох видів правопорушень. Зокрема, за порушення законодавства у сфері публічних закупівель передбачається адміністративна відповідальність посадових осіб (наприклад, за порушення порядку оприлюднення інформації, неналежне проведення процедур).

Висновки. Аналіз співвідношення норм фінансового і адміністративного права в контексті регулювання публічних закупівель дозволяє зробити деякі висновки.

1. Публічні закупівлі – міжгалузевий інститут з фінансово-правовою домінантою. Публічні закупівлі не існують у вакуумі. Вони є складним, мультидисциплінарним інститутом, що регулюється нормами різних галузей права. Однак, їхня фінансово-правова природа є визначальною, оскільки вони завжди пов'язані з рухом та використанням

публічних коштів. Фінансове право, зокрема його ключова підгалузь – бюджетне право, надає «каркас», встановлюючи принципи цільового та ефективного використання коштів, а також норми фінансової дисципліни та контролю.

2. Адміністративне право – інструмент реалізації фінансових норм. Адміністративне право регламентує конкретні процедури та управлінські дії, через які реалізуються фінансово-правові вимоги до публічних закупівель. Такі процедури, як оголошення торгів, кваліфікація учасників та оскарження, є механізмами, що забезпечують законне та ефективне витрачання бюджетних коштів. Таким чином, адміністративне право виступає інструментом, що перетворює фінансово-правові принципи на конкретні, обов'язкові до виконання дії.

3. Співвідношення фінансового та адміністративного права у закупівлях – це не просто співіснування, а взаємодія. Порушення адміністративних процедур (наприклад, дискримінаційні умови) завжди мають фінансові наслідки (неефективне використання коштів), і навпаки. Ця взаємодія забезпечує комплексний контроль: фінансовий контроль перевіряє законність витрат, а адміністративний – законність процедур. Часто одне й те саме діяння може містити ознаки обох видів правопорушень, що підкреслює їх нерозривний зв'язок.

Ефективне та прозоре здійснення публічних закупівель можливе лише за умови комплексного аналізу та врахування норм обох галузей права. Це дозволяє уникнути правових конфліктів, забезпечує стабільність правового середовища та зміцнює довіру всіх учасників, що є ключовим для сталого розвитку державних інститутів та економіки України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Новаковець В. М. Фінансово-правовий механізм регулювання державних закупівель : дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.07 / Державний науково-дослідний інститут МВС України. Київ, 2012. 252 с. (дата звернення 04.08.2025).
2. Прасюк В. М. Державний фінансовий контроль: визначення поняття. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. № 3(28). С. 97–102 (дата звернення 16.08.2025).
3. Жадан Т. А. Економічна сутність та зміст поняття «державний фінансовий контроль». *Бухгалтерський облік, аналіз та аудит*. 2017. № 16. С. 161–168. URL: file:///C:/Users/admin/Downloads/bses_2017_16_35.pdf (дата звернення 16.08.2025).
4. Хусанова К.Ю. До питання про особливості методу правового регулювання відносин у сфері державних закупівель. *Часопис Київського університету права*. 2010. № 1. С. 117–124. URL: <https://nasplib.isofts.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/d3e3273d-3656-4b99-b295-05b519c47a80/content> (дата звернення 16.08.2025).
5. Сидоренко О. А. Державна політика регулювання ринку зерна в Україні та наслідки її впровадження. *Вісник Донецького національного університету*. 2011. Спецвипуск. Т. 2. С. 88–91.
6. Борщ М. Г. Публічні закупівлі в господарській діяльності : проблеми та шляхи вдосконалення. *Журнал східноєвропейського права*. 2018. № 57. С. 203–207. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2018_57_28 (дата звернення 04.08.2025).

REFERENCES

1. Novakovets, V. M. (2012). Finansovo-pravovyi mekhanizm rehuliuвання derzhavnykh zakupivel [Financial and legal mechanism for regulating public procurement] (Candidate of Law dissertation). Derzhavnyi naukovo-doslidnyi instytut MVS Ukrainy [State Research Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine]. (in Ukrainian)
2. Prasiuk, V. M. (2019). Derzhavnyi finansovyi kontrol: vyznachennia poniattia [State financial control: Definition of the concept]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk* [Prykarpattya Legal Bulletin], 3(28), 97–102. (in Ukrainian)
3. Zhadan, T. A. (2017). Ekonomichna sutnist ta zmist poniattia «derzhavnyi finansovyi kontrol» [The economic essence and content of the concept of «state financial control»]. *Bukhhalterskyi oblik, analiz ta audit* [Accounting, Analysis and Audit], (16), 161–168. Retrieved from file:///C:/Users/admin/Downloads/bses_2017_16_35.pdf (in Ukrainian)
4. Khusanova, K. Yu. (2010). Do pytannia pro osoblyvosti metodu pravovoho rehuliuвання vidnosyn u sferi derzhavnykh zakupivel [On the issue of the peculiarities of the legal regulation method in the field of public procurement]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava* [Journal of Kyiv University of Law], (1), 117–124. Retrieved from <https://nasplib.isofts.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/d3e3273d-3656-4b99-b295-05b519c47a80/content> (in Ukrainian)
5. Sydorenko, O. A. (2011). Derzhavna polityka rehuliuвання rynku zerna v Ukraini ta naslidky yii vprovadzhennia [State policy of grain market regulation in Ukraine and the consequences of its implementation]. *Visnyk Donetskoho natsionalnoho universytetu* [Bulletin of Donetsk National University], Special issue, 2, 88–91. (in Ukrainian)
6. Borshch, M. H. (2018). Publichni zakupivli v hospodarskii diialnosti: problemy ta shliakhy vdoskonalennia [Public procurement in economic activity: Problems and ways to improve]. *Zhurnal skhidnoievropeiskoho prava* [Journal of Eastern European Law], (57), 203–207. http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2018_57_28 (in Ukrainian)

Дата першого надходження рукопису до видання: 26.08.2025
 Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 22.09.2025
 Дата публікації: 30.09.2025